

תת"ע 4844/11/13 - מדינת ישראל נגד אייל זהר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4844-11-13 מדינת ישראל נ' זהר
בפני כב' השופטת מרים קסלסי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אייל זהר

הנאשם

ע"י עו"ד אסנת חוטה

הכרעת דין

מבוא

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בשכרות, כאשר בנשיפתו נמצא ריכוז אלכוהול של 555 מ"ג אלכוהול לליטר אויר נשוף בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961 ותקנה 169ב לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.
2. הנאשם כפר בשכרות, במיומנות המפעיל, בהשגחה על הנאשם עד לבדיקתו במכשיר הינשוף ובלוחות הזמנים המצוינים במסמכים שהוגשו. לטענת הנאשם עישן סיגריה אותה גלגל בעצמו בעת שאיש לא השגיח עליו לפחות 5-10 דקות בטרם נקרא להיבדק בינשוף ובטרם ביצע בדיקת מאפיינים שלטענתו בוצעה לאחר בדיקת הינשוף.
3. **מטעם המאשימה העידו המתנדב עוואד** שעייב הרכב ומילא מזכר, מפעילת הינשוף **רס"ל בת אל סיידוף** שבדקה את הנאשם **ורס"ל איילה ציוני** שערכה את בדיקת המאפיינים, תחקור חשוד בסיום בדיקת ינשוף הזמנה לדין ומסמכים נוספים.
4. **מטעם הנאשם העידו הנאשם והגב' נתלי כהן** שנבדקה אף היא בינשוף בזמנים סמוכים לנאשם, היא העידה כי הבחינה בנאשם מגלגל סיגריה ומעשן כשהוא עומד לבדו.

אומר כבר עתה כי עדותה של נתלי כהן היתה מהימנה עלי ולכן **אני מקבלת כעובדה כי הנאשם עישן**. השאלה שנשאלת היא האם הנאשם עישן בסיום טיפולו ולאחר שנבדק בינשוף, או דקות ספורות לפני בדיקתו, כפי שטען.

דין והכרעה

מתי עישן הנאשם?

5. עדת ההגנה **נתלי כהן** נצפתה נוהגת בשעה 04:36 ולאחר שנכשלה בנשיפון, עוכבה אף היא לבדיקת ינשוף ובסופה נמצא אצלה ריכוז של 295 מ"ג. שעת עצירתה לא הוכחה על ידה ומתועדת בהזמנה לדין ובמזכרו של המתנדב עוואד (נ/1).

הנאשם נעצר 24 דקות לאחר מכן על ידי אותו מתנדב - בשעה 04:12. עדותו של **המתנדב עוואד** בענין שעת העצירה לא נסתרה וגם בהנחה שאיני מקבלת אותה, שלא דייק בזמנים שרשם, נוכח הפער בזמנים בין השניים, **אין לי ספק שהנאשם נצפה נוהג ועוכב לפני נתלי**.

נתלי העידה כי נבדקה אחרונה בינשוף. בדיקתה בוצעה על ידי אותה מפעילת ינשוף - בת אל סיידוף (ראה שמות העדים בנ/1), בזירת האירוע היה רק מכשיר ינשוף אחד.

נתלי כהן (עמ' 20 ש' 5) העידה כי הבחינה בנאשם מגלגל ומעשן סיגריה לפני שנבדקה בינשוף.

מכל האמור עד כאן אני מגיעה למסקנה **שהנאשם נבדק במכשיר הינשוף לפני נתלי**. האם נתלי נבדקה מיד אחרי הנאשם, או שביניהם היה נבדק נוסף, מה הייתה השעה המדויקת בה נבדקה בינשוף - מידע זה היה ברשות הסנגורית, או יכול היה להיות ברשותה, שהרי השיגה והציגה מסמכים מתוך תיק המשטרה של נתלי כהן (ההזמנה לדין ומזכרו של המתנדב - נ/1). משלא הוצגו פלטי הינשוף של נתלי, אני מגיעה למסקנה, כי הדבר נעשה במכוון וגם בכך יש כדי לתמוך בקביעה כי הנאשם נבדק לפני שנבדקה נתלי.

6. חיזוק לכך ניתן למצוא בעדויות עדי המאשימה שמצאתי אותן מהימנות, המזכרים פורטו בצורה משביעת רצון, עבודתה של איילה ציוני היתה יסודית ומדויקת, והתרשמתי כי מתחילת עיכובו של הנאשם ועד לסיום בדיקת הינשוף, לא הושאר הנאשם לבדו, בדיוק כפי שאת נתלי כהן ליווה שוטר או מתנדב בכל אחד משלבי הטיפול.

חלקו של המתנדב עוואד במקרה הנוכחי ארך דקה, הוא עיכב הנאשם מסר לו נשיפון ומשזה נכשל העבירו לאיילה ציוני שעמדה בסמוך אליו. (מזכר ת/12). נכון הדבר שבחקירתו הנגדית לא דייק בדבריו, במיוחד כשנשאל שאלות על סמך זכרונו שבגד בו, אך לא מצאתי בכך כדי להועיל לנאשם, שכן לא היה דבר בפעולתו של המתנדב ובפרק הזמן הקמר ששהה במחיצתו שיכול להשליך על בדיקת הינשוף ולהעלות ספק לגבי מהימנות ממצאיה. הנאשם הרי לא טען שעישן דקה שתיים אחרי שעוכב, כי אם דקות ספורות לפני שנבדק בינשוף.

7. **בדיקת המאפיינים בוצעה לנאשם בטרם בוצעה בדיקת הינשוף** ולא כטענתו הכבושה של הנאשם - לאחר הינשוף. הזמנים הנקובים בת/9 תואמים לכך שבדיקת המאפיינים התבצעה לפני הינשוף ולא אחריה. לא היתה כל סיבה שלא לבצע לנאשם בדיקת מאפיינים על פי הנהלים. דווקא עדותה של נתלי כהן שהעידה כי היתה לחוצה וביקשה שלא לבצע את בדיקת המאפיינים בשטח אלא בתחנה, ובקשתה זו נענתה בחיוב (ע"י שוטר/מתנדב אחר - ציון מועלם), תומכת בכך שבמקרה של הנאשם שלא עלה לגביו שום מניעה, התבצעה בדיקת המאפיינים לפני בדיקת הינשוף, כפי שצריכה להיות.

גם השוטרת איילה ציוני השיבה: "**אין דבר כזה. אם הייתי עושה זאת הייתי מציינת זאת...אם הייתי עושה דבר כזה הייתי כותבת בנסיבות מדוע עשיתי לו את המאפיינים אחרי הינשוף**" (עמ' 7 ש' 28-32).

יצוין כי את **תחקור החשוד** (עמ' 4 לת/9) שנעשה לנאשם לאחר שהתקבלו תוצאות הינשוף, ביצעה השוטרת איילה ציוני שביצעה את בדיקת המאפיינים ולא מפעילת הינשוף ויתכן כי זה מה שזכר הנאשם כשהעיד כי נקרא לחזור לשוטרת הקודמת שטיפלה בו.

אין מניעה כי מרגע שסיים בדיקת הינשוף ועד למילוי יתר הטפסים לרבות תחקורו, הנאשם יוותר ללא השגחה, שהרי ההשגחה נועדה למנוע שתיה ועישון לפני הבדיקה במכשיר הינשוף ותו לא. (על האירועים לאחר בדיקת הינשוף בעת תחקורו ראה מזכר הש' איילה ציוני - ת/7)

עדות הנאשם

8. עדותו הנאשם אופיינה בתשובות מתוחכמות, לעתים מהוססות, ששידרו זהירות ורצון להתאים עדותו לראיות המאשימה ועם זאת לנסות ולטעת ספק שמא טענתו כי לא היתה עליו השגחה רצופה וכי נבדק **"דיי מידי"** אחרי שזרק הסיגריה. בתחילה העיד כי מי שקראה לו לניידת לאחר שעישן זו מפעילת הינשוף וכשיצא מהניידת המשיכה זו לצעוק עליו **"לעמוד וללכת"** (הכוונה ביצוע בדיקת מאפיינים), אולם בהמשך חקירתו תיקן ואמר שמי שקראה לו זו השוטרת השניה (איילה ציוני) והצעקות שלה היו אחרי בדיקת הינשוף **"אחרי בדיקת הינשוף היא התחילה לצעוק עלי"** (עמ' 16 ש' 5) משמע עישון הסיגריה שהיה סמוך לצעקות בוצע אחרי הינשוף ולא לפניו.

9. גם במהלך בדיקתו בשלביה השונים, ניסה הנאשם לתמרן לפי הבנתו, בנשיפה הראשונה לנשיפון ביצע אותה באופן מידי ולכן תוך דקה כשנכשל הועבר לשוטרת איילה ציוני, כשהתבקש לנשוף פעם נוספת בנשיפון ועתה ידע כי נכשל בנשיפה הראשונה, ניסה למנוע תוצאה דומה על ידי השארת האוויר בחלל פיו, כשהוא מנסה לזרז את השוטרת **"יאאללה יאללה"** עד שלאחר כמה נשיפות החליטה לוותר על בדיקה נוספת בנשיפון.

הנאשם טען ששיתף פעולה לכל אורך הדרך, והשיב לשאלת התובע: **"לא נראה לך יותר הגיוני שאעשה זאת** (לא אשתף פעולה- מ.ק.). **בהתחלה ולא אחרי שנכשלת"** (עמ' 14 ש' 3), התשובה בעיני היא שלילית. נאשמים רבים מתחילים לשותף פעולה וכשהם מבינים שהם נכשלו בבדיקה כלשהי (אם זה נשיפון ואם זה מאפיינים) הם מפסיקים לשותף פעולה ולעתים מתעשתים שוב לאחר שהם מוזהרים ונענים לבצע ההוראות שניתנות להם.

עדות תומכת לאי שיתוף פעולה בעת ביצוע הנשיפון פעם שניה מצויה בדברי הנאשם עצמו כאשר העיד כי **"מישהו אחר חיבק אותי ולקח אותי הצידה ואמר לי שהוא מציע לי שאעשה מה שאומרים לי"** (פרוטוקול עמ' 12 ש' 9-10).

עצם העובדה ששוטר נוסף מצא לנכון "לייעץ" לנאשם לשותף פעולה מלמדת על כך שתגובתו בשלב הראשוני לימדה על חוסר שיתוף פעולה מצידו.

גם העובדה שחלף פרק זמן ארוך יחסית (כ- 11) דקות מהרגע שהועבר הנאשם לשוטרת איילה ציוני (04:13) ועד שזו סיימה למלא הדף הראשון בת/9 (04:24) יש בה כדי לתמוך בעיכוב שבוצע ע"י הנאשם. לאחר מספר נסיונות נזנח הנשיפון, מולאו פרטים ובוצע תחקור ראשוני.

10. לאחר "הייעוץ" שקיבל משוטר/מתנדב לשותף פעולה, את בדיקת המאפיינים הנאשם עבר כמעט בהצלחה, למעט ספירת הצעדים. אם אכן ספר 10 צעדים במכוון, כשהוא אומר לשוטרת איילה ציוני **"ועשר בשבילך"** (פרוטוקול עמ' 12 ש' 27) כאילו צעד נוסף מעבר לנדרש הוא "מקדיש" לשוטרת, גם בכך יש להעיד על התחכמותו, כפי

שרשמה השוטרת איילה ציוני במזכרה.

11. הנאשם חתם על מספר מסמכים, לרבות ת/1 שמולא לאחר בדיקתו בינשוף בו נרשמה התוצאה וכן ש"מהרגע שעוכב ועד בדיקתו לא עישן לפחות 5 דקות לפני הבדיקה". הנאשם אישר כי ההוראה שאסור לאכול לשתות לעשן וכיו"ב נמסרה לו (פרו' עמ' 11 ש' 32). אם אכן היה מעשן לפני הבדיקה, מן הסתם היה מציין זאת בתגובתו להזמנה לדין או בתחקור החשוד כשהוא מצביע על ליקוי זה כהוכחה לטענתו שהבדיקה לא תקינה, אולם הנאשם לא ציין בפני איש שעישן וגם לא היה מוכן בעדותו להתחייב על כך שהשוטרת איילה ציוני הבחינה בו מעשן.

האם ניתן להאמין לנאשם כי על אף שהוזהר על ידי שני שוטרים שלא לעשן הוא בחר לעשן במודע לפני בדיקת הינשוף ואחרי שהוזהר לשתף פעולה?

ש.ת. המתנדב שהיה כאן אמר לי שאסור לאכול ולעשן. אחרי שהשוטרת עשתה לי את הבדיקה לא באמת התייחסתי למה שהוא אמר. זה נראה שהיא מטפלת בי ונגמר השלב" (עמ' 16 ש' 28). מתשובתו זו ניתן ללמוד אחת מהשתיים, או שלא התייחס לאזהרה ולכן היה צריך לעשן מיד כשהתחשק לו, בין אם השוטרים נמצאים סביבו ובין אם לאו, או שהפנים האזהרה ונשמר קשר עין עמו ברציפות עד לבדיקת הינשוף, ולכן רק לאחריה ובטרם שוחרר מהמקום, יכול היה לעשן.

יתכן שהנאשם הופתע כדבריו, כשקראו לו בשנית לניידת, אך זאת ארע פרק זמן לאחר סיום בדיקת הינשוף סמוך לשעה 05:27 כשהשוטרת איילה ציוני מתחילה למלא את דוח העיכוב (ת/8), ההזמנה לדין וההזמנה לשימוע, ומשחררת אותו בשטח ברח' הנביאים 84 בשעה 05:55. בין בדיקת הינשוף לבין "תחקור החשוד" (עמ' 4 ת/9) וסיום הטיפול בו חלפה למעלה משעה. במהלך הזמן הזה יכול היה הנאשם שלא להיוותר בהשגחת מי מהשוטרים, שכן סיים בדיקת הינשוף, זה השלב שהבחינה בו נתלי כהן.

סיכום ביניים

12. אשר על כן אני קובעת כי הוכח מעל לספק סביר כי הנאשם היה במשמורתם העקבית של עדי המאשימה מרגע עיכובו ועד לבדיקתו בינשוף, וכי הוא עישן לאחר שסיים את בדיקת הינשוף ולא קודם לכן. לא היה בעדותו של הנאשם או בעדות נתלי כהן כדי להוות ספק סביר שמא העישון בוצע דקות ספורות לפני בדיקת הינשוף.

האם מכשיר הינשוף היה תקין והאם נפל פגם במיומנות מפעילת הינשוף?

13. בחקירת בת אל סידוף לענין הפעלת מכשיר הינשוף, לא נפל כל מתום. בדיקות כיוול ובדיקה עצמית בתחילה ובסוף משמרת בוצעו על ידה ונמצאו תקינים, כמו גם בדיקת הנאשם ועל כן אני קובעת כי מדובר במפעילת ינשוף מיומנת שפעולותיה עם המכשיר היו תקינות.

הטענה כי לא הוכחה הסמכתה בשל כך שלא הוצגה תעודה, אומר כי היא לא נתבקשה לעשות כן, לא על ידי המאשימה

ולא על ידי הסנגורית, יחד עם זאת, איני רואה בכך פגם שנופל לשורשו של ענין, הנ"ל מוכרת לי כמפעילת ינשוף ואם עלה ספק בענין הכשרתה, יכולה היתה הסנגורית לבקשה להציג תעודה ולשאול על מועד הסמכתה, כפי שעושים סנגורים אחרים. אין הדבר בא להסיר האחריות מכתפי המאשימה להתחיל כל חקירת מפעיל ינשוף בשאלת הסמכתו, אך אין בשתיקה לענין זה כדי ללמד שלא הוסמכה.

14. **לענין בדיקות תקופתיות שבוצעו למכשיר.** הוגשו שתי תעודות עובד ציבור האחת מיום 1/8/13 (ת/13) והשניה מיום 23/12/13 (ת/14). מועד בדיקתו של הנאשם הוא 25/10/13 ולכן התע"צ הרלוונטי הוא הראשון. הסנגורית ייתרה על חקירת עורכו, משמע אין מחלוקת כי למכשיר בוצעה בדיקה תקופתית והוא נמצא תקין.

התנגדות הסנגורית להגשת מסמכים שלא עורך התע"צ ערכם, כמו כרטיס המכשיר, אין לה על מה לסמוך, באשר מדובר במסמך נלווה לתע"צ, בדיוק כפי שמומחה מתחום הרפואה מצרף לחוות דעתו מסמכים עליהם נסמך. כל שורה בכרטיס המכשיר מלמדת על פעולה שבוצעה על ידי אחד מטכנאי המעבדה. ברור שלא ניתן להעיד את כולם ואם הסנגורית רצתה לחקור על פעולת מי מהם, יכלה כמובן לבקש לזמנו.

15. **לענין תעודת הבלון** הסנגורית טענה כי מספר הצילינדר של בלון היחידה אינו תואם לזה המצויין בתע"צ מיום 1/8/13, הטענה נכונה, אולם אין בה כדי להכשיל הבדיקה או אפילו להוות צל צילו של ספק שמא מכשיר הינשוף לא תקין. בלוני יחידה ובלוני מעבדה מוחלפים מעת לעת ועדות לכך נמצאת בכרטיס המכשיר. ביום 26/8/13 (אחרי מועד עריכת התע"צ ולפני בדיקת הנאשם) נרשם בכרטיס המכשיר כי הוחלף בלון מס' D 187981 בבלון מס' D187990 המצוין גם בבדיקת הכיול היומית שערכה מפעילת הינשוף (פלט ת/2).

לסיכום

16. לאחר שמיעת הראיות וניתוח המוצגים הגעתי למסקנה כי המאשימה הוכיחה מעל לספק סביר כי מכשיר הינשוף תקין, בוצעה בדיקה תקופתית כמצוין בתעודת עובד ציבור שהוגשה, מפעילת הינשוף הפעילה המכשיר כדבעי לרבות פעולות בדיקה בתחילה ובסוף משמרת, הנאשם לא עישן לפני בדיקת הינשוף, כי אם לאחריה, ולכן בדיקת הינשוף שנעשתה לו היתה תקינה כמו גם התוצאה שנמצאה (555מ"ג)- העולה על המקסימום המותר בחוק, ועל כן אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום שהיא נהיגה בשכרות.

במועד שנקבע לשימוע הכרעת דין (20/3/14 שעה 8:30) יישמעו טיעונים לעונש.

מזכירות תשלח הכרעת הדין בפקס.

ניתנה היום, ז' אדר ב תשע"ד , 09 מרץ 2014, בהעדר.

חתימה